

CSATATÉREN

Guti Tünde

CSATATÉREN

Sûrû felhõréteg borítja az eget. A Nap már rég lement.
Arcom poros, a szám kiszáradt, körülöttem mindenhol
füst száll fel a romok közül.

A társak hangja olyan messzirõl érkezik hozzám, hogy
nyomasztó csüggedés telepszik rám. Harcban elgyengült
karom lehull. Tovább kellene menni…, de lábam nem
engedelmeskedik. Szemem behunyom, pilláimon szellõ
suhan át, s egy alattomos árny rezdülését érzem a hátam
mögött…

Kaján vigyorral, hûvös lehelettel belém vágja ádáz
méregfogát, és leroskadok a fájdalomtól.

- Semmit sem érsz, nem tudsz gyõzni! – sziszegi gonoszul.
- Jézus! – kiáltok fel.
- Uram! Krisztusom! – sikoltom félelemmel küszködve, s
e név végigszáguld a sötét éjszakában, térdre kényszerítve
az ellenséget.

Kinyitom fáradt szemem, és mennyei seregek sokaságát
látom. Élükön a legnagyobb, legcsodálatosabb harcos, a
JÚDA OROSZLÁNJA!

- Ne félj, itt vagyok! – szava villámként hasítja át a homályt.
Megérinti vállamat, kardom újra fénylik, s nevét ízlelgetve
szûnik a kárhoztató méreg gyilkos hatása.
- Uram Jézus! – suttogom elgyötörtén, majd egész testem új
erõvel telik meg, lelkemben fellobban a tûz, nem nézek már
se jobbra, se balra, sem önmagamra.
- Jézusért! Jézus nevében! – harsogom most már, és
tekintetünk összevillan.

Fejemet felemelem, fegyveremet magasra tartom és végsõ
csatába indulok hitttel, elszántan, szívemben égõ lánggal!

Forrás: www.keresztydalok.hu